

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/552/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212227447
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1212227447.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: V. F. W., A. M. XX, Ž., zast. JUDr. Evou Roskošovou, advokátkou, AK Senec, Nám. 1. mája 2, proti odporcovi: J. V. B., A. A., V. X/B, o príspevok na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P 242/2012-207 zo dňa 30.08.2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke čiastku X.XXX € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške X.XXX,XX € k rukám JUDr. Evy Roskošovej, advokátky, so sídlom v Senci, Nám. 1. mája 2, a súdny poplatok XXX € na účet súdu prvého stupňa do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd prvého stupňa právne zdôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 74 ods. 2 Zák. o rodine, keď mal preukázané, že otcovstvo odporcu k maloletému dieťaťu je pravdepodobné. Súd mal preukázané intímne styky účastníkov v období od konca roka 2011 do leta 2012 a možnosť splodenia dieťaťa napriek diagnostikovanej poruche. Súd prvého stupňa skúmal odôvodnenosť nárokov uplatnených navrhovateľkou s ohľadom na jej životnú úroveň pred otehotnením a predpokladané skutočné možnosti a schopnosti odporcu. Tento svojou prácou získal majetok značnej hodnoty, súd prvého stupňa neuveril jeho tvrdeniam, že dlhoval rodičom a sestre prostriedky uvedené v kúpnych zmluvách, ktorými časť svojich nehnuteľností získal, pretože svojou prácou im poskytol prinajmenšom časť hodnoty nehnuteľností, takže kúpne ceny, figurujúce v zmluvách neboli zjavne reálne. Tieto postupy zúčastnených dokonale zneprehľadnili skutočné príjmy odporcu, ktorý má síce právo rozhodnúť sa pre spôsob obživy, ktorý mu vyhovuje, ale má aj povinnosť odvádzať štátu daň zo svojich príjmov, čo sa už viac rokov nedialo a s ohľadom na jeho predpokladané otcovstvo mu vznikli záväzky ku dieťaťu a navrhovateľke.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 3 a § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie odporca. Žiadal vec zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, že bude zaviazaný zaplatiť navrhovateľke čiastku X.XXX €, ktorú sumu mu povolí súd splácať v mesačných splátkach po XXX €. Namietal konštatovanie súdu o svojom majetku a o svojich príjmoch, pretože je dobrovoľne nezamestnaný, pričom tento status nie je synonymom príživníka. Za jeho doterajším životom je veľa fyzickej práce, tento spôsob života mu umožňujú rodičia, pre nich to predstavuje ušetrené výdavky za prácu, ktorú pre nich vykonáva.

Túto mu zaplatia v zanedbateľných čiastkach, keďže pre neho životné náklady predstavujú veci úplne základné, preto úvahy o zdanení týchto peňazí nie sú na mieste. Zvolil si dobrovoľne spôsob takéhoto života, v jeho predstavách ho život neobmedzuje, práve naopak dáva mu vnútornú slobodu a uvážlivosť nad bežnou dennou konzumáciou pochybných benefitov, ktoré život diktovaný reklamou na nákladný život podsúva. Spôsob života navrhovateľky neodsudzuje, iba sa odmieta zúčastňovať na jeho sanovaní. Žiadal, aby mu boli poskytnuté splátky, pretože v súčasnej dobe nemá prostriedky aby zaplatil uvedenú sumu naraz. Namietal aj výrok o náhrade trov konania, keď podľa jeho názoru navrhovateľka mala vo veci len čiastočný úspech a preto bolo namieste rozhodnúť podľa § 42 ods. 2 O.s.p..

Navrhovateľka žiadala potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne. Súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie, spochybnila vyjadrenia odporcu o jeho majetkových pomeroch. Poukázala na to, že do značnej miery ide o nároky maloletého dieťaťa, resp. nároky vyplývajúce zo Zákona o rodine, ktorý je budovaný na ochranu slabšieho. Nesúhlasila s poskytnutím splátok odporcovi. Sama nenapadla rozhodnutie súdu prvého stupňa, aby dosiahla aspoň čiastočné zabezpečenie predbežnej výživy pre seba a maloletú. Uviedla, že rozhodnutie je predbežne vykonateľné, a to bez ohľadu na prípadné napadnutie rozhodnutia odvolaním niektorého z účastníkov konania.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolaniu odporcu nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil, v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, na ktoré ako správne poukazuje. Odvolací súd opätovne zhodne so súdom prvého stupňa dopĺňa, že spôsob akým odporca žije je na jeho voľbe. Nároky, ktoré však navrhovateľka a maloleté dieťa majú vyplývajú zo zákona a z uvedených dôvodov je potrebné tieto rešpektovať a súdnemu rozhodnutiu sa podriaďovať. Odvolací súd nevyhovел návrhu odporcu na povolenie splátok, keďže poskytnutím splátok by uvedené rozhodnutie strácalo svoj zmysel. V danom prípade zhodne ako súd prvého stupňa je odvolací súd toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu uvedenú sumu uhradiť naraz, pričom takto stanovuje aj § 160 ods. 1 O.s.p.. Povolenie splátok je skôr výnimočným riešením, pričom ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre poskytnutie splátok. Správne rozhodol súd prvého stupňa aj pokiaľ ide o náhradu trov konania, keď aplikoval ust. § 142 ods. 3 O.s.p., navrhovateľka mala neúspech v pomerne nepatrnej časti a rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

Pokiaľ ide o vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd poukazuje na ust. § 171 O.s.p.. V danom prípade ide o nárok vyplývajúci z § 74 Zák. o rodine. Svojim charakterom sa povinnosť podľa tohto odseku pripodobňuje predbežným opatreniam podľa § 74 a nasl. O.s.p.. Vo vzťahu k ním je však táto právna úprava osobitná a preto predpoklady požadované týmto ustanovením procesného predpisu netreba skúmať, tieto vyplývajú priamo zo zákona. Vo veci sa rozhoduje uznesením, pričom uznesenie sa stáva vykonateľné uplynutím určenej lehoty alebo zo zákona vyplývajúcej lehoty, a to bez ohľadu na právoplatnosť. V prípade, ak uznesením bola uložená nejaká povinnosť, lehota na splnenie tejto povinnosti začína plynúť od doručenia takéhoto uznesenia. Výnimočne začína lehota na plnenie plynúť až po právoplatnosti uznesenia vtedy, ak to zákon osobitne ustanovuje a tiež vtedy, keď súd v konkrétnom prípade vysloví, že uznesenie je vykonateľné až po právoplatnosti.

Uznesenie súdu prvého stupňa je správne, preto ho odvolací súd podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich táto neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.